

AUGUSTIN

Zpravodaj farnosti svatého Augustina v Brně

leden 2018

Půlnoční mši přenášela televize

Kdo přišel na čtvrtou neděli adventní na dopolední mši svatou, nemohl si nevšimnout všude postávajících kamer, reflektorů a velkého množství kabelů položených různě po zemi. Vše nasvědčovalo tomu, že je již nachystáno na přenos z půlnoční mše svaté do České televize.

Půlnoční slavnost jsme zahájili již tradiční vánoční koledou *Adeste fideles*. Bez ní si již mnoho lidí, včetně mě, nedovede představit Vánoce. Tento chorál se datuje do 18. století a v současné době je přeložen do mnoha cizích řečí. Originál – latinský text – je však velmi oblíbený a i my jsme ho zazpívali.

Touto nádhernou písní to ale po hudební stránce nekončilo. Celou mši svatou doprovázel náš chrámový sbor spolu se sólisty a orchestrem, a to vše pod vedením pana Pavla Kyncl, který provedl Pastoralní mši českou od Jana Evangelisty Kypky. Zeptali jsme se ho, proč zvolil právě tuto mši:

„Od doby, kdy jsem v roce 2011 převzal řízení velkého smíšeného chrámového sboru, jsme každé Vánoce, až do těch loňských v roce 2016, provedli jinou mši. Všechny byly od českých skladatelů. Tři od Jana Jakuba Ryby a po jedné od Jana Evangelisty Kypky, Jiřího Pavlici a Františka Xavera Brixih. Když jsem se dověděl, že bude půlnoční mši vysílat přímým přenosem Česká televize, rozhodl jsem se, že nebudeme nacvičovat žádnou novou mši, kterou ještě neznáme, ale naopak některou, kterou máme z poslední doby takzvaně ‚zažitou‘. Brixihova *Missa pastoralis* je krásná, ale je na text latinského ordinaria, což mi nepřípadlo do televize nejideálnější. Mše Jiřího Pavlici byla přenášena z brněnského kostela sv. Tomáše docela nedávno – předloni. Zbývalo rozhodnout mezi J. J. Rybou a J. E. Kypkou. Nebyli to současníci. V roce 1815, kdy Ryba tragicky umírá, má Kypka teprve dva roky. J. J. Ryba žil dlouhá léta v Rožmitále pod Třemšínem, J. E. Kypka dvacet let v Telči a zanechal tam

Půlnoční mši celebrouval pan biskup Pavel Konzbul. foto: ČT

hlubokou stopu. Řekl jsem si, že Kypkova hudba si zaslouží větší propagaci. Koneckonců Telč je zeměpisně Brnu blíže než Rožmitál, tak jsem se nakonec rozhodl pro Kypku. Ale aby J. J. Ryba nepřišel zkrátka, zařadili jsme k obětování jeho krásnou pastorelu *Rozmilý slavíčku*.“

Slavnostní mši svaté předsedal pan biskup Pavel Konzbul, který začal své kázání úryvkem od tzv. Slezského Anděla, Angeluse Silesiuse, barokního básníka 17. století, který v úvahách nad slavností Narození Páně napsal: „Skutečnost Ježíšova narození v Betlémě pro nás nemá žádný význam, dokud se Ježíš nenarodí také v našem srdci,“ a pokračoval již svými slovy, že „v tom tkví celý smysl křesťanství – abychom přijali svobodu, kterou každému z nás přineslo vtělení Boha.“ Celé kázání zakončil větou a přáním: „Zkusme i my o letošních Vánocích s větší pokorou přijímat nedostatky druhých. Zkusme být více zranitelní, a tím pádem pro druhé i pro Boha přístupnější.“

Když jsem se při půlnoční podívala pozorně po kostele, bylo na první pohled vidět, že spoustu farníků televizní přenos odradil a na půlnoční nepřišli. Ti, co tam ale byli, věřím, že se dokázali povznést nad chvílemi obtěžující techniku a slavnost prožili ve společenství nás všech opravdově a naplno.

=mš=

Slovo úvodem

Obdarováváme se nejen pod stromčkem, ale i jindy. Jaký dárek v roce 2017 byl nejlepší, případně kolik stál?

Představme si takovou fiktivní anketu. Nosí nás anděl a přenáší nás ve vteřině od jednoho k druhému.

Respondentka Alena: Dovolena na Jadranu. A levněji než loni. Pokolikáté jste tam byli? Podeváté. – Letíme jinak.

Respondent Aleš: No, zní to banálně, ale chvíle, když jsme se s bráchou objali! To jsme udělali naposledy možná ve dvanácti. A teď, po všech těch letech nemluvení. Je to stále křehké, ale cítím, že se ledy hnuly. – Smekáme a letíme dál.

Respondentka Jitka: Sladkobolný dárek byl, když jsem držela umírajícího tátu za ruku a on se mi omluvil, jak nebyl na naší svatbě: měl potíže v práci a ponižovalo jej to. K tomu nesouhlas s mámou. Hloupá mužská ješitnost mu bránila zkusit nějakou nápravu. A dodal, že já a sestra jsme jeho největší radostí na světě a že se námi bude za pár hodin ohánět u nebeské brány. – Vytahujeme nenápadně kapesníky a vzletáme.

Vidíme kluka Jirku: Mám super radost ze staršího rámu jízdního kola a ručně malované poukázky 2000 Kč k jeho vybavení. Nalakoval jsem ho, vyparádlil; takové kolo nikdo nemá! Díky, táto, díky, Ježíšku!

Respondentka Katka: Máme novou kuchyňskou linku! Indukční ohřev, multifunkční mikrovlnka, drtička odpadů, to je eko! Jo!

A ještě respondent Tomáš: Rozbušilo se mi srdce, když mi včera dobrý kamarád při odchodu nečekaně vsunul do kapsy bundy obálku: Máš prý nějaké potíže...

Končíme anketu, loučíme se s andělem, necháváme pozdravovat šéfa a jdeme na vyhodnocení. Jeví se nám, že v relaci štěstí – užitek vítězí respondenti Aleš, Jitka a Jirka a Tomáš.

Milí, mějme radost z darů, jejichž hodnota není tvořena cenovkou. Radost ať je oboustranná, neboť Ježíš říká: Je blaženější, je šťastnější dávat než brát.

o. Martin Holík

Stalo se

Došlo k zrestaurování vitráže v kapli Božího hrobu.

~

Starší ministranti (12–15 let) se opět schází po nedělní mši svaté.

~

V neděli 3. prosince při mši sv. bylo uvedeno do katechumenátu šest osob, které se v naší farnosti připravují na křest dospělých.

~

Senioři na svém adventním setkání vyráběli adventní věnce, které jim o. Josef také hned požeňal.

~

O druhé neděli adventní o. Josef Novotný jménem farnosti popřál o. Martinu Holíčkovi k 30 letům kněžství, které oslavil 13. prosince.

~

Augustinští skauti z 88. oddílu spolu s 41. a 1 odd. během Štědrého dne roznesli Betlémské světlo do třiceti domácností v naší farnosti a okolí.

~

Komunita Sant' Egidio děkuje za cukroví, které farníci darovali na vánoční obědy pro potřebné.

~

Poděkování patří i těm, kteří připravovali středeční snídaně na faře po rorátní mši svaté, uklízeli a chystali kostel na vánoční svátky, i těm, kteří přispěli k hudebnímu doprovodu.

~

O svátku sv. Jana Evangelisty 27. prosince bylo žehnáno víno.

Betlémské světlo

O třetí neděli adventní donesly v obětním průvodu skautky z naší farnosti jako každoročně Betlémské světlo. V předvečer této neděle se konala ve Vídní ekumenická bohoslužba, při pří-

Rozsvěcení vánočního stromu

O třetí neděli adventní se tuje před kostelem zahalila do blyštivých světel a stala se tak pro dlouhé zimní večery dominantou náměstí Míru. Při slavnostním rozsvícení vystoupil sbor nejmenších dětí pod vedením Marie Vichrové. Děti s lucerničkami zazpívaly třeba oblíbené písničky Advent nebo Moje malé světélko. Po těch nejmenších vystoupily s písní i děvčata pod vedením paní Fialové a nakonec zazpíval i sbor mladých (tělem či duchem mladých) vedený panem Kynclm. Následoval koncert barokní hudby v kostele, díky kterému jsme se mohli ztišit a naladit na nadcházející vánoční svátky.

Sbor nejmenších dětí

foto: Vít Horník

Slavnostní rozsvícení vánočního stromu před naším kostelem podpořili finančními dary: společnost Brněnka, náměstí Míru a kavárna Klafé, Klácelova ulice. Děkujeme.

=hk=

Dětská „půlnoční“

Na Štědrý den jsme se do kostela vypravili ráno oslavit čtvrtou neděli adventní a jen pár hodin nato už jsme mířili do kostela znovu, tentokrát už na vigílii slavnosti Narození Páně.

V obětním průvodu děti ráno přinášely adventní lucerny, odpoledne už je ale čekal betlém, do kterého nosí postavičky.

Odpolední mše svatá byla určena hlavně rodinám s dětmi, pro které měl pan farář připravené i speciální kázání o holčičce Žofce, která se naučila, že to nejdůležitější nejsou dárky pod stromečkem, ale lidé, se kterými se můžeme u stromečku sejít.

=hk=

Při obětním průvodu nosily děti postavičky do betléma.

foto: hk

ležitosti převzetí světla, které se účastnili skauti a skautky z různých zemí, kteří následně světlo převezli do svých farností a domovů.

Protože advent byl krátký a čtvrtá neděle adventní připadla na Štědrý den, mohli si Betlémské světlo věřící odnést již týden

před Vánocemi. Tímto plamínkem radosti mohli potěšit ty, kteří žijí osamoceně, jsou v nemocnicích, domovech. V naší farnosti byla opět možnost donášky Betlémského světla na Štědrý den skauty domů.

=mš=

Rosu nám dejte nebesa...

Tma. Ručičky na hodinách ukazují 5:30. V tu chvíli zvoní budík. Vstát, či ne? Po chvíli rozhodování přece jen chystám svačinu do školy a uvažuji, zda vzbudit děti. Šly spát pozdě. „Ale prosily nás, ať je vzbudíme,“ uvažuji nahlas směrem k manželovi, který vaří kávu a čaj. „Vstávejte, zlatička, za dvacet minut musíme odjíždět,“ volám z kuchyně do pokojíku. Jedna nožka vykukuje z postele, ale ostatní jsou nehybné. „Dnes je po rorátech snída-

ně,“ dodávám hlasitěji, zatímco překládám do krabice včera v noci upečenou buchtu, kterou ještě sypu vanilkovým cukrem. Zavoní a další peřina se hýbe. Jdu rozsvítit a zmiňuji, že malý Vojtíšek s Terezkou musí vstávat před pátou, aby to z Adamova stihli! Manžel škrábe námrazu z auta a chvíli po šesté vyrážíme do tiché noci. Stres je tentam a začínáme se těšit. Vločky se snášejí z nebe a dodávají zvláštní kouzlo jak kostelu, který je stále zahalen nocí, tak posta-

vám, které se k němu ze všech stran blíží. „Rosu nám dejte nebesa, dejte nám Mesiáše...,“ doprovází nebeský zpěv průvod ministrantů a dětí s lucerničkami ze sakristie směrem k oltáři, který osvětluje jen plápolající plamínky svíci. Advent je už u konce a já lituji, že jsem tuto krásnou atmosféru, ve které radostné očekávání občerstvuje srdce i mysl, tolikrát propásala. Za rok budu chodit častěji, slibuji si. Stojí to za to.

=jo=

Představujeme naše kněze: Pavel Kolář

Vídáme ho pravidelně každou neděli ve zpovědnici u Sv. Augustina, často zpovídá během mše svaté i ve všední dny, mnozí z farníků přicházejí za ním i na mši svatou do kostela Svaté Rodiny v Grohově ulici, kde je od 1. září 1995 ustanoven rektorem. Od roku 1996 je pověřen navíc duchovním vedením brněnské kurie Mariiných legií, učí na Církevní střední zdravotnické škole, sedmnáctým rokem slouží a duchovně pomáhá vězňům. To je nenápadný a skromný kněz, Ing. Pavel Kolář, CSc.

Pocházíte z Brna, střední a vysokou školu jste studoval v Pardubicích. V rovinatém Polabí se hodně jezdí na kole. Co Vy a cykloturistika?

V letech 1973–1982, kdy jsem studoval v Pardubicích, jsem na kole jezdil jen okrajově. Cyklistika se stala součástí mého života až poté, co jsem prodělal polyartritidu (zánět kloubů) na přelomu let 2002–2003. Týden jsem nechodil vůbec, pak jen o francouzských holích. Pak jsem chodil i bez holí, ale následkem prodělané nemoci bylo, že jsem neudělal v pěti následujících letech dřep. Sice jsem se rozcvičoval v bazénu, asi po 50 minutách pobytu ve vodě jsem sice pár dřepů udělal, ale asi dvě hodiny po návratu z rehabilitace už dřep udělat nešlo. A tak jsem to zkusil navíc s cyklistikou (to mi bylo už 50) a vyšlo to. Dnes už dřep udělám, kdy chci a na kole jezdím i do Rakouska. Z Modřic je to 32 km na státní hranici. Letos v dubnu jsem byl 15 km v rakouském vnitrozemí. A pak samozřejmě stejnou cestou nazpět.

Původně jste vystudovaný inženýr. Kdy a kde jste se rozhodl pro kněžské povolání?

Přesně 1. 3. 1977. Bylo to před maturitou ve 4. ročníku střední školy. Následná doba studia na VŠCHT Pardubice mi už sloužila nejen k dalšímu vzdělání, ale také k utvrzení se v povolání.

Vysvěcen jste byl tajně v roce 1986. Přiblížíte nám, prosím, tu dobu?

Do roku 1989 nebylo možné, aby člověk s vysokoškolským vzděláním (pokud nebyl v invalidním důchodu) vstoupil do semináře v Litoměřicích. A tak jsem se zúčastnil konkurzu do chemického výzkumného ústavu, byl jsem přijat a začal jsem dělat řádnou vědeckou aspiranturu, CSc. Tu jsem si zpestřoval tajným studiem teologie; podařilo se mi spojit

s „podzemními“ církevními strukturami kolem biskupa Felixe Davídka a 12. 4. 1986 mě (letos v srpnu zemřelý biskup Jiří Krpálek) v jednom bytě v Brně-Kr. Poli vysvětil na kněze.

Jste pověřen duchovní službou ve věznici v Kuřimi. Co pro Vás, osobně, znamenají tyto chvíle s odsouzenými?

Práci s odsouzenými беру jako odčinění dluhu za to, že ač jsem pracoval v tehdejších, podle komunistického státu nelegálních církevních strukturách, nebyl jsem nikdy vypátrán a zavřen za rušení státního dozoru nad církví, což se mnohým nepoštětilo. Biskup Davídek byl vězněn 14 let. Takže jakmile se naskytla příležitost jít sloužit mši svatou do vězení, šel jsem to vyzkoušet, jestli mi to půjde, nebo se historicky znemožním. A dopadlo to tak, že chodím od srpna 2000 až doteď. 15. 12. 2017 jsem měl další mši sv. ve Věznici Kuřim.

Našel jste ve věznici člověka, se kterým jste navázal i později nějaký kontakt? Vyhledávají Vás lidé i po svém propuštění?

Jsou bývalí vězni, kteří mi napíší mail nebo pohled k Vánocům či Velikonocům, jeden dokonce přišel k nám na Grohovu na Noc kostelů, tam mě potěší, že jsou na svobodě a pracují. Občas se ke mně někdo na ulici přihlásí, že mě zná z Věznice Kuřim, že tam byl zavřený. Těch se ptám, co teď dělají, a jsem potěšen, když mají práci a nepáchají kriminalitu. Já sám o vlastní vůli navštěvuji 1krát do roka jednoho propuštěného vězně (spojím to s cykloturistikou). Tam je to horší o to, že po třech letech po propuštění má problémy s alkoholem, tak se aspoň za něho po takové nepovzbudivé návštěvě, s vězni, co ho znali, i s ostatními, pomodlíme. Byl to vězeň, u něhož jsem předpokládal, že resocializace bude snadná, ale démon alkohol.

Čím jsou pro Vás Vánoce? Jak je nejraději trávíte?

Svátky Narození Vykupitele a jako pro kněze hodně práce: zpovídání, návštěvy nemocných, ať už doma či v nemocni-

P. Pavel Kolář

foto: omh

cích nebo domovech důchodců, mimořádné mše sv. v domově důchodců a ve věznici, evangelizace se zvaním na vánoční bohoslužby po domech. Vánoce jsem zahájil ve Věznici 23. 12., vězni měli duchovní obnovu, na které jsem zpovídal, a na závěr byla mše svatá. 24. 12. jsem sloužil v 8:00, v 15:30 a ve 24:00. Štědrovečerní večeri jsem měl u sester františkánek z Grohovy. Když se mi podaří všechny slíbené a zamýšlené akce splnit, vždy poděkuji Bohu, rozbalím dárky a jsem Mu vděčný za chvíli samoty. No a 25. 12. Narození Páně – Hod Boží vánoční.

Co považujete v životě člověka za nejdůležitější?

Věčnou spásu. A za to, co mi bylo v pozemském životě dosud přidáno, děkuji Bohu.

R. D. Ing. Pavel Kolář, CSc. oslaví v lednu kulaté narozeniny.

Otče Pavle, za celou redakci Zpravodaje Vám přeji stálou Boží milost i pomoc. Ať stále kolem sebe cítíte lásku a štěstí ve všem, co děláte.

=jš=

Farní diář

13. 1. Setkání seniorů – parafinové zábaly
14. 1. Začátek přípravy na 1. sv. přijímání v 10:10
21. 1. Dětský karneval
2. 2. Svátek Uvedení Páně do chrámu – Hromnice, mše sv. v 7:00 a 18:00 hod.

Děje se v diecézi

Ve středu 10. ledna 2018 v 19:00 hodin se v kostele P. M. Pomocnice v Žabovřeskách koná „Žabovřeské rozmlouvání“ se známým knězem, biologem a spisovatelem Markem Váchou. S moderátorem P. Zdeňkem Jančaříkem si budou povídat o knize *Nevyžádané rady mládeži*, která se stala podzimním bestsellerem nakladatelství Cesta a povinnou literaturou na mnoha katolických školách. Autor se v ní jako vychovatel zasazuje především o to, aby se mladí lidé nedali ošálit konzumem a žili svůj život naplno. *biskupstvi.cz*

Zaznělo v kázání

Člověk má naplnit poslání, které mu Bůh svěřil: aby šířil lásku a radost. (oJN)

Bůh nás stvořil k životu v radosti. (oJN)

Jaké by to bylo, kdyby konec světa byl dnes? (...) Nicméně, osobně se domnívám, že svět je tak krásný, tak Pánem promyšlený a proniknutý, že nás nechá, abychom jej ještě nějakou dobu prozkoumávali a obdivovali. (oMH)

Je něco špatného na rituálech, tradicích, zvycích? Například na tom, že při příchodu do kostela vložím ruku do kropenky, pokleknou, usmějí se na ostatní a podobně? Ne, není. Ale i zde hrozí, že se vytratí to hlavní a podstatné, to jest – že se setkáme s živým Ježíšem Kristem – a stane se to prázdným gestem. (oMH)

Každý z nás je milostiplný. Každý z nás dostal mnoho darů a s každým z nás jedná Bůh laskavě. Maria si byla vědoma, že je milostiplná, že je Bohem obdarovaná, a proto byla plná radosti. (oJN)

Bůh se stal člověkem, aby nám byl nablízku. (oJN)

=mš=

Stiga Cup

7. ročník farního turnaje ve stolním hokeji „Stiga Cup“ se bude konat v neděli 21. 1. 2018 odpoledne (asi od 14 hod.) na faře. Čas bude upřesněn na základě počtu přihlášených. Přihlášky zasílejte e-mailem nejpozději do 14. 1. 2018 na adresu zico@email.cz, do mailu uveďte jméno, rok naro-

zení a mailovou adresu, na kterou pak pošlu potřebné informace.

Na tradičně kvalitní zápasy se těší: Štěpán Tuček – prezident FASH USA (Farní asociace stolního hokeje u sv. Augustina)

Jakub Zico Šebek – ředitel turnaje.

Ptáte se: Jak dlouho trvá vánoční období?

Vánoční období trvalo dříve až do Hromnic. Ty se slaví 2. února, což je čtyřicátý den po Vánocích. Podle starozákoniných kultických předpisů se žena po porodu chlapce čtyřicet dnů pokládala za nečistou. Proto přinesli Ježíše do chrámu a přinesli tak oběť za Mariino očištění a výkupné za chlapce (každý prvorozený musel být vykoupen).

Nový řád liturgického roku okruh

vánočních svátků výrazně zkrátil, neboť dnes končí již svátkem Ježíšova křtu, tedy v neděli po 6. lednu.

Vně vánočního okruhu existují ještě dva svátky, které k němu mají blízko, a to již výše zmiňované Hromnice neboli svátek Uvedení Páně do chrámu a slavnost Zvěstování Páně.

čerpáno z knihy *Liturgie a život*, Klemens Richter

Historický vývoj počtu křtů a sňatků ročně v naší farnosti

Přemýšleli jste někdy nad tím, jak moc se liší počty sňatků a křtů uskutečněných ročně v našem kostele v současné době oproti tomu, jak to bylo před 30, 40 či 50 lety?

Údaje z let 1950–2017 uvedené v následujících grafech jsme převzali z matriky pokřtěných a oddaných.

=ojn=

